

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra HOLGER DANSKE OG SKRÆDDERNE

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 8.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999602048/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

De vilde af Medlidenhed
I Søvn Helten døde;
Thi da han ej saa meget led,
Som vaagen, ved at bløde.

Men lange Holger, Heltes Pris,
Han sov, saa fast han orked,
Hvortil han just uheldigvis
Med eet ret djævels snorked.

Ved denne rædselsfulde Støj
Blev Hæren saare bange,
Og flygted ned ad grønne Høj
Paa Benene de lange.

De smukke, gode Skræddermænd
I denne store Hede
Med Orden retirerte hen
I Holger Danskes Skede. —

Omsider vaagner Helten op
Og tager Balg og Klinge,
Og stiller sig paa Højen op,
Hvor han skal Sværdet svinge.

De smukke Folk i Skeden sad,
Bestedt i megen Vaade.
Med Graad til Sante Knud de bad
Og folded Hænder baade.

Da Holger Danske ingen saa,
Han stikker Sværd i Balgen;
De ædle, som der inde laa,
Dem stikker han i Talgen.

Men Sværdet ej kan finde Bund,
Han stikker og han støder;
De hylede af Hjertens Grund,
Som hviden Gris, der bløder.

»Ha,« sagde han, »det er nok Mus,
Som udi Balgen piber!«
Og hurtigt Staalets lange Hus
Han udi Duppen griber.

Han rejser sig paa Taaen høj
Og slynger til i Vrede,
Og Folket langt af Skeden fløj
Ud paa den viide Hede.

Der laa de nu med brudne Ben
Og sønderslidte Arme,
En knuste Ryggen paa en Sten,
En tabte sine Tarme.

En havde faaet hoven Bag,
En havde Foden vredet,
Kort sagt, det hele Folkeslag
Var ynkelig tilredet.

Derfor en Skrædder jo endnu
Og Skifting er det samme:
Holger har slaget dem itu
Og skæve, krumme, lamme.

Thi hint ulykkelige Slag
Har Folket ej forvundet;
Man haver ej til denne Dag
En førlig Skrædder fundet.